

EGYÉBKÉNT

1.

a szenvedés haszontalan
mandogattam magamban
a kávéfoltos terítőre meredve
és minő csoda
a pincér nem keresett
más zenét a Moldva helyett
kibőjtölte
ezt tegyem én is veled?
A szenvedés haszontalan
könnyű a közömbösnek
az idő birtoklása
a higgadt cselekedet
az ésszerű mit tudom én mi
de én itt ülök
ugrásra készen
és jön minden
meg mindenki
csak a busz nem
meg te nem
A szenvedés haszontalan
mosolygósnak ismertél meg
s látod
hogyan fintorog a versem
a sorok szinte vinnyognak
ma elutazol
és meg sem jöttél

2.

várj még
búcsú hull közénk
nem tehetek mást
tűröm a veszteséget
kávét és vörös bort keverve
magyarázzuk magunkat
a hónap távol
szeretném átaludni
a hiányt vajúdó napokat

3.

már változol
futnék de maradok
hallgatok
egyre bővül köztünk a messzeség
egyébként
a tűz melyet raktál
lobogva ég